Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

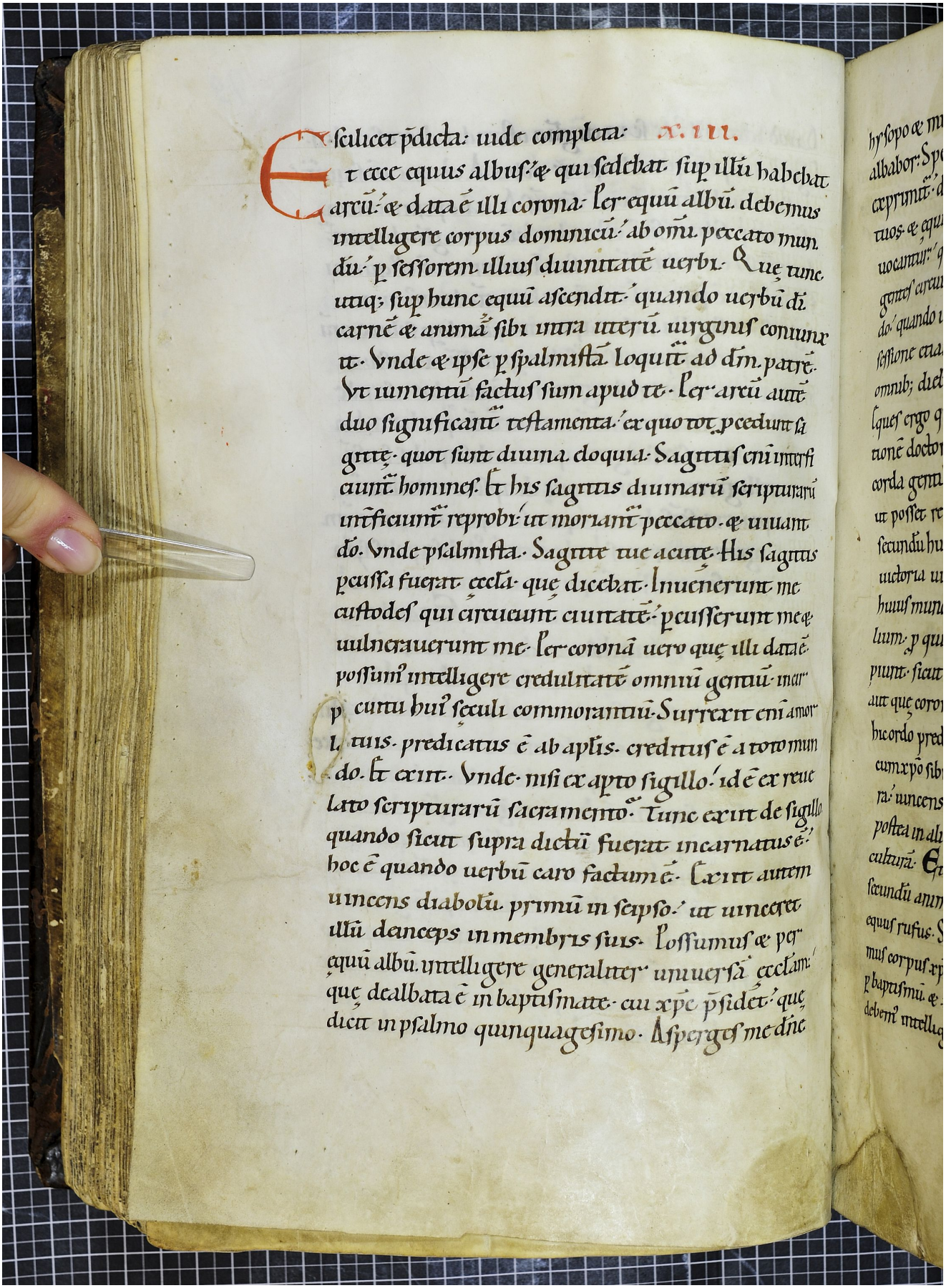

Et scilicet pdicta: uide completa. x. iiii.
Et ecce equus albus: & qui sedebat sup illũ habebat
arcũ: & data ē illi corona. Per equũ albũ. debemus
intelligere corpus domnicũ: ab omi peccato mun
dũ: p sessorem illius diuinitatē uerbi. Que tunc
utq; sup hunc equũ ascendit: quando uerbũ di
carnē & animā sibi intra uterũ uirginis coniunx
it. Vnde & ipse p spalmistā loquit ad dm. patrē.
Vt iumentũ factus sum apud te. Per arcũ autē
duo significantur testamenta: ex quo tot pcedunt sa
gittę. quot sunt diuina doquia. Sagittis enī interfi
ciuntur homines. Et his sagittis diuinarũ scripturarũ
interficiuntur reprobi: ut moriantur peccato. & uiuant
dō. Vnde psalmista. Sagittę tue acutę. His sagittis
pcussa fuerat ecclā. quę dicebat. Inuenerunt me
custodes qui circuiunt ciuitatē: pcusserunt me &
uulnerauerunt me. Per coronā uero quę illi datā ē
possum intelligere credulitatē omniũ gentiũ. incar
p curtu hui seculi commorantiũ. Surrexit enī amor
l tuus. predicatus ē ab aplis. creditus ē a toto mun
do. Et exit. Vnde. nisi ex apto sigillo: id ē ex reue
lato scripturarũ sacramento. Tunc exit de sigillo
quando sicut supra dictũ fuerat incarnatus ē:
hoc ē quando uerbũ caro factum ē. Exit autem
uincens diabolũ. primũ in seipso: ut uinceret
illũ deinceps in membris suis. Possumus & per
equũ albũ. intelligere generaliter uniuersā ecclam:
quę dealbata ē in baptismate. cui xpc psidet: quę
dicit in psalmo quinquagesimo. Aspergis me dne